Прочети и предай другиму!

ГОД. V | 1 ЮНИЙ, 1929 г. | БРОЙ 92

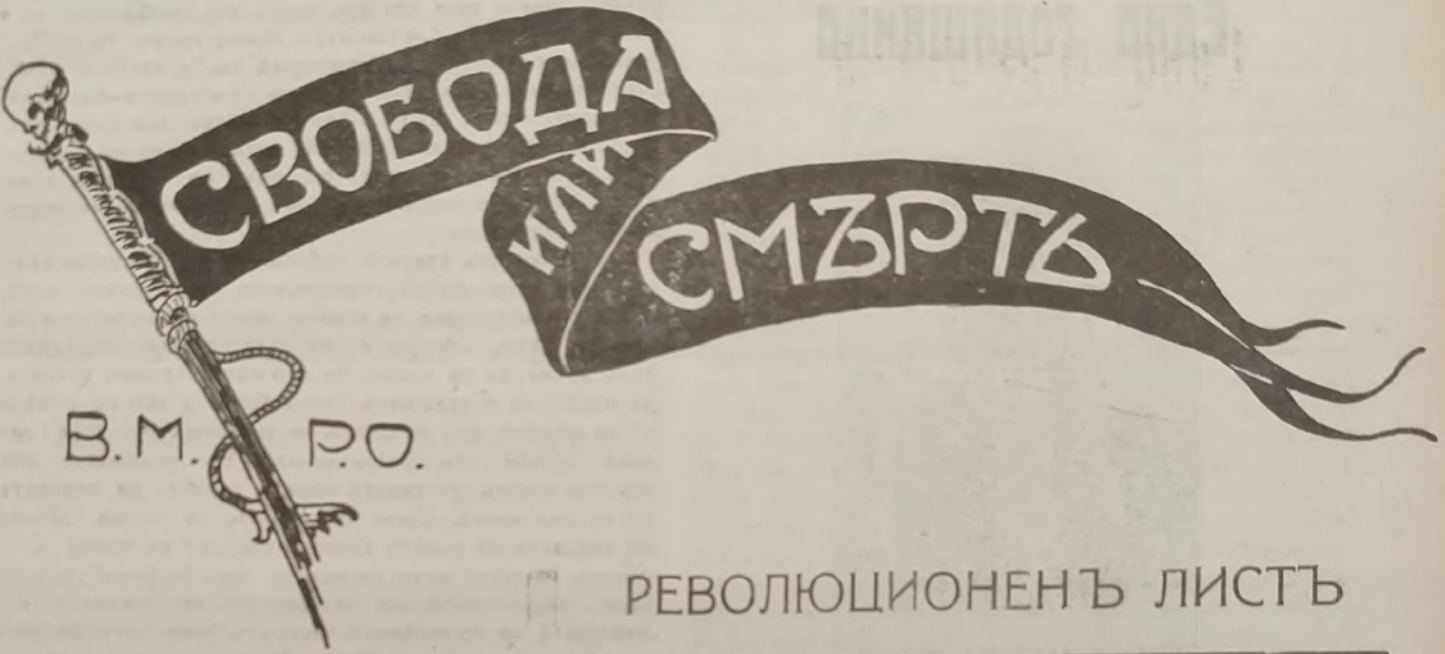

РЕВОЛЮЦИОНЕНЪ ЛИСТЪ

Въ Поробена Македония

Положението въ Леринско.

Въ Леринско както и по всички краища на Македония, има множество вѣрни на родината хора, които й служатъ беззаветно и сж готови на всѣка жертва. Едно писмо отъ тамошния край ни съобщава следното.

„Населението тукъ говори на български езикъ и пѣе български пѣсни. Даже бежанцитѣ които дойдоха отъ Мала-Азия, научиха български езикъ. Презъ 1927 год. когато четата на храбрия и коварно убитъ после отъ братоубийцитѣ, Борисъ Изворски мина презъ Вардара и при село Попадия се сражаваше съ гръцкитѣ жандарми, единъ отъ четницитѣ — Динката се е отделилъ отъ четата и е влѣзълъ въ една колиба близо до с. Горничево. Едно изчадие на храбрия македонски народъ Тома Шаковъ отъ с. Горничево го предава на гръцкитѣ жандарми и той пада убитъ. Въ сражението сж участвували и нѣколко гръцки мекерета отъ сжщото село: Георги Робевъ, Ставро Иричковъ, Пандилъ Трайковъ и Никола Чоровъ. Тия хора услужиха на гръцкитѣ жандарми да се убие единъ доблестенъ борецъ за свободата на поробена Македония, обаче ВМРО, която бди зорко върху дѣлата на народнитѣ предатели, макаръ въ нейнитѣ редове да се яви единъ недостоенъ синъ, който на 7 юлий отъ засада съ платенитѣ си

убийци повали своя другарь, членъ въ централния комитетъ на ВМРО, Александъръ Протогеровъ, тя не забрави да се справи съ предателитѣ въ Леринско и Тома Шаковъ биде екзекутиранъ вънъ отъ селото близо до жандармерийския постъ. Цѣло Леринско ликуваше отъ радость, че организацията даде заслуженото на шпионина, което показва, че тя е тамъ въ родната земя предъ очитѣ на нейнитѣ врагове — враговетѣ на поробеното отечество.

Всички отъ старитѣ работници за народното дѣло съ нетърпение чакатъ дванадесетия часъ. Всѣки пита, всѣки се интересува за новини около движението и народното дѣло. Наново е излѣзла старата мода като едно време, да се мисли, че ако нѣкой срещне четникъ, да мисли, че е срещналъ самия Богъ; и ако се повѣри нѣщо нѣкому, той се смѣта за щастливъ, че му е дадена задача отъ организацията. Въ училищата има странни случаи. Учителитѣ каратъ децата да говорятъ по гръцки езикъ, обаче много често се случва децата да задаватъ на своитѣ учители следния въпросъ: „Господинъ учителю, като ни карате да говоримъ гръцки езикъ, защо самитѣ вие не говоритѣ по гръцки?" Семействата на по голѣмата часть отъ бежанцитѣ говорятъ съ насението на чистъ български езикъ.

На свадбитѣ се пѣятъ български пѣсни и нѣкои музиканти, които сж възобновили една стара пѣсень за Митре Влашето отъ Костурско, иматъ предимство навсѣкжде и никога не оставатъ безъ работа. Развълнуванитѣ домакини като чуватъ тая стара народна пѣсень, облепватъ съ стотарки челата на свирцитѣ. По пазаритѣ, кждето има джандарми, селянитѣ се мжчатъ да говорятъ тукъ таме турски и гръцки, но по пжтищата всички си говорятъ на български езикъ. Единъ старецъ преди нѣколко дни малко пийналъ, забравилъ че се намира подъ тирания, се бѣше разпѣлъ и изреди една следъ друга нѣколко стари революционни пѣсни, Напр. пѣсеньта на Христо Узуновъ „Желая тамо да загина", „Слушайте братя нашата пѣсень", „Шумния Вардаръ буйно се лѣе, страшно бѣсиѣе" и редъ други български пѣсни пълни съ патриотизъмъ.

Това е въ общи черти положението въ наше Леринско. Като ви пиша това оставамъ съ бртски „поздрави къмъ васъ:

X.